

MASONERIA, VIAȚA MEA DISCRETĂ

EUGEN MATZOTA

Autor al cărților

„*Masonic Etiquette In the new Millennium*”

„*New Millennium Masonic Etiquette*”

și

„*Cod de etichetă masonică*”

Ediția a IV-a
Revizuită, adăugită și adusă la zi

2020

CUPRINS

MULȚUMIRI.....	5
CUVINTE DINAINTE DE TOATE	9
CE NE-AR PUTEA ÎNVĂȚA MASONERIA	17
Starea de Mason	17
Cum ar trebui să fie Masonii.....	19
Ce este demnitatea.....	20
Demnitatea umană și cea Masonică.....	21
Masonii sunt și ei oameni.....	22
CE-I DE FĂCUT?.....	23
Cam ce-am putea face?.....	23
Masonii liberi.....	24
La final, ce-i de făcut?.....	24
FALȘI PRIETENI.....	27
Vorbe-n vânt.....	27
Mihail Sadoveanu.....	28
Sadoveanu, trădător sau salvator?.....	30
Sadoveanu, executat Masonic?.....	31
Mihail Ralea.....	33
SECURITATEA FOR EVER... ..	37

Securitatea și Masoneria.....	37
Masoneria pe linie operativă.....	38
Calea oficială.....	39
Securitatea și filiera franceză.....	42
Lojile NATO.....	43
Di Bernardo și România.....	45
LUMINA DINSPRE PARIS	49
Schapira și nefericitele sale alegeri.....	49
Mult prea îndepărtatul Paris.....	51
Parisul aristocratic.....	51
Parisul femeilor care știu ce vor.....	53
Filieri diferite, aceeași țintă.....	54
DOAR O MASONERIE ORIGINALĂ?.....	57
Primele semne de revenire.....	57
Goana după dosare.....	59
La vremuri tulburi, oameni tulburi.....	60
LA PORȚILE TEMPLULUI	65
Înainte de 1989.....	65
La porțile Templului.....	67
Non multa, sed multum.....	68
ÎN PARTEA NEPOTRIVITĂ A GERMANIEI	69
Masoneria tip RDG.....	69
Ossi și Wessi.....	71
Abordarea est-germană.....	72
Abordarea românească.....	74
Acceptat, într-un fel.....	74
Nemții, oameni ca noi.....	76
LA VEST DE ELBA.....	79
Amintirea războiului.....	79
Go West!.....	81
Route 66.....	82

Respectiv Transilvania, provincie a Ungariei?	83
Înapoi la oile noastre.....	85

OAMENI ȘI... MASONI 87

Adrian Dohotaru	87
Vladimir Boantă.....	88
Dan Amedeo Lăzărescu, Nicu Filip, Costel Iancu.....	89
Panait Stănescu-Bellu.....	94
O doamnă cât o mie de Masoni.....	95
Casa din Vișinilor.....	96

A DOUA JUDECATĂ DE APOI..... 99

De ce a doua Judecată?	99
------------------------------	----

BIBLIOGRAFIE..... 102

CUVINTE DINAINTE DE TOATE

"Se insinuează poate că Masoneria degenerază și pierde în fiecare zi dragostea bunilor Masoni și stima profanilor, prin ușurința cu care oferă tuturor inițierea Masonică".

A trecut ceva timp de când am publicat în 2013 „Codul de etichetă masonică”, o carte care a ajuns la mulți Frați, nu așa de mulți cum mi-aș fi dorit, adică mai la toți, dar nimeni nu este profet în țara lui...

După publicarea ediției în limba engleză care a apărut la Madrid, m-am gândit să le ofer celor care vin după mine pe drumul greu al perfecționării Masonice câte ceva din cele trăite de mine ca Mason de peste 25 de ani încoace.

De curând, am publicat „Noul cod de etichetă Masonică”, o nouă încercare de a-i ajuta pe cei ce vor să fie ajutați să se comporte ca Masoni adevărați.

Acum, la cinci ani de la apariția primei ediții a acestei cărți, o carte scrisă atunci cu disperarea omului care asista practic neputincios la disoluția valorilor în societate și, desigur, în Masonerie, care este o oglindă a societății, constat cu părere de rău că nici azi nu e bine deloc.

Evenimente ce au avut loc apoi în anul 2018 mă fac să spun că e mai rău decât atunci.

Iar mâine, probabil, va fi mai rău ca azi, dacă nu apare de undeva vreo minune.

Voi reveni la acest lucru, spre a fi împăcat cu ideea că am încercat, că așa cum scrie în motto-ul de la început, nu e prima oară când Masonii responsabili se întrebă dacă e bine ce se întâmplă în vremea lor, și nu de azi, de ieri, ci de sute de ani...

Am căutat să povestesc aici doar ceea ce am trăit și cunoscut direct, așa, ca un fel de poveste a poveștilor Masonilor de după 1990.

Am încercat să răspund unor posibile întrebări gen: cum a fost la început sau cine sunt oamenii care au pus umărul la renașterea Masoneriei în România?

Ca să fie clar de la bun început, această carte nu este o istorie a Masoneriei române contemporane.

Ea este cel mult un cumul de povestiri, de anecdotă, câteodată, de fapte trăite, de sentimente și manifestări proprii.

Nefiind o carte partizană, cred că este mult mai aproape de Adevăr...

Am căutat să luminez istoria anilor de după 1989 ai Masoneriei românești, oferind și o altă viziune, una care să fie mai umană.

Mai mult, mi-am permis să fac și niște considerații asupra vieții de dinainte de acest an a unor Masoni cunoscuți și din alte planuri ale activității lor, cum ar fi Sadoveanu, de exemplu.

Toate elementele de reflecție asupra Masoneriei contemporane, în general, și mai ales a celei din România, scindată în atâtea organizații, grupuri, cluburi și ce-i mai trece românului prin cap să facă, sunt și ele un punct de vedere personal, cu accente marcate de posibilitatea reală de comparație cu alte Oriente și Jurisdicții.

Pentru cei care sunt curioși peste poate, aș spune că nu trebuie să fie prea îngrijorați în privința numărului.

*O veste bună:
se pare că nu sunt, încă,
100 de organizații Masonice în
România...*

Respect p... Poate că unii Masoni mai experimentați nu vor găsi aici prea multe lucruri noi, dar nu lor mă adresez în primul rând.

Cartea este scrisă mai mult pentru cei veniți de curând pe acest drum, ca și, de ce nu?, pentru profanii a căror curiozitate este cu atât mai mare cu cât secretizarea excesivă câștigă mai mult teren în România, în vreme ce pe alte meleaguri e exact invers.

Am crezut aproape de la început că deschiderea către lumea profană, lumea celor care nu sunt inițiați, adică, trebuie să existe în mod real.

Altfel, cei care nu știu mai nimic, dar au impresia c-ar ști ce se întâmplă în interiorul Masoneriei, dincolo de porțile Templului, dacă or ști măcar ce înseamnă asta, unde li se tot spune că se conduce lumea, așa vor și crede, că Masoneria conduce lumea.

Când eram și eu la început de drum, nici nu știam și nici nu mă interesa acest aspect, pentru că fac parte din categoria aceea de oameni care este interesată de Spirit, nu de Materie.

Sunt la fel ca aceia care se bucură când îi pot ajuta pe ceilalți, când pot răspunde la cererea de ajutorare, aceia care nu se bucură când celorlalți le este rău iar lor bine.

Altfel spus, acea categorie de oameni care se gândesc (și) la alții, nu doar la ei și, cel mult, la familia și rudele sale...

Acum, după atâția ani de când am pornit pe drumul perfecționării mele, aș putea spune că deja cred că știu.

Nu, nu Masoneria conduce lumea. Lumea poate fi condusă de cei foarte bogați, de cine știe ce grupări convergente sau divergente ale lor, de

iezuiți, de cine credeți, nu neapărat de Masoni...

În fine, să trecem la lucruri mai lumeste...

Deschiderea aceasta către cei neinițiați a existat mai demult, dar apariția Internetului a fost elementul care a declanșat cu adevărat acest proces.

E adevărat că tot Internetul este locul unde putem vedea toate bazaconiile posibile despre Masonerie. O fi doar prostie, poate rea-voință, dar informațiile de acest fel se tot înmulțesc.

Explicația ar putea sta în faptul că omul este tentat să fie atras de senzational, care trebuie neapărat să fie legat de fapte rele, așa cum vede la televizor, unde furturile, crimele și violurile par a fi mai atractive decât premierea unor copii valoroși, de exemplu.

Mai ales în lumea noastră balcanică, plină de povești istorice total diferite, chiar dacă se referă la același eveniment verificabil, Masoneria are mai mereu o conotație negativă.

Ar putea fi vorba pur și simplu despre aura de secret care o înconjoară sau de lumea în care trăim, o lume în care valorile tradiționale pierd teren în fața rating-ului TV.

Cândva, cu peste 150 de ani în urmă, câțiva mari Masoni s-au jertfit pentru a crea o Românie modernă, dar acesta este un lucru care nu se spune clar, ba chiar mai deloc.

Acum 100 de ani, Masoneria și-a adus contribuția ei hotărâtoare la formarea României Mari.

Acești Masoni credeau într-o lume mai bună, făcând totul poate chiar împotriva voinței celor care o locuiau, probabil foarte mulțumiți cu lumea lor arhaică, pastorală.

Acum, din păcate, din acest punct de vedere, lumea noastră balcanică nu s-a schimbat în bine, ci în rău, drept care am și încercat să găsim niște explicații în această carte, bazate pe studii științifice recente, dar și pe ceea ce spuneau Eliade, Cioran, Nae Ionescu sau Rădulescu-Motru de acum aproape 100 de ani...

Am citat la început din scrierile unui Mason de acum 200 de ani, dar atât de actual, încât ai putea crede că este publicat în zilele noastre.

Textul complet este acesta:

Se insinuează poate că Masoneria degenerază și pierde în fiecare zi dragostea bunilor masoni și stima profanilor, prin ușurința cu care oferă tuturor inițierea masonică.

Această remarcă, deși repetată cu orice ocazie, fără reflecție și până la suprasaturare, nu trebuie disprețuită, și am să-i răspund.

Sunt primiți, cu oarecare ușurință, indivizi prea puțin demni de a fi admiși într-un organism atât de distins cum este cel al masonilor: dar ce concluzie să tragem de aici?

Că întreaga organizație este coruptă, deoarece unii dintre membrii săi nu sunt fără prihană?

Nu sunt multe de comentat aici.

Poate că vina nu aparține celor care sunt așa cum sunt, nu pot pur și simplu mai mult, și nici nu vor să se schimbe. Poate că vina este a celor care tac, a celor care-i lasă să preia conducerea, la diverse niveluri, ducând Organizația în derizoriu.

Iar asta nu are loc nicidecum Întru Gloria Marelui Arhitect al Universului, ci a unui grup care profită de tăcerea și aprobarea tacită a unei, să zicem, mase de oameni...

Aș mai vrea doar să spun, așa cum încerc de fiecare dată, că nu doresc mai mulți oameni în Masonerie, ci mai multă Masonerie în oameni...

A bon entendeur, salut!

Eugen Matzota,

Un text revăzut în februarie 2020

² *On insinuera peut-être que la Franche-Maçonnerie dégénère et qu'elle perd chaque jour l'amour des bons Maçons et l'estime des profanes, par la facilité que l'on met à accorder à tout le monde l'initiation maçonnique. Cette remarque, quoique répétée à tout propos, sans réflexion et jusqu'à satiété, n'est point à dédaigner, et je vais y répondre. On reçoit effectivement, avec quelque légèreté, des individus peu dignes d'être admis dans un corps aussi distingué que est celui des Francs-Maçons: mais que conclure de là? Que l'association entière est corrompue, parce que quelques-uns de ses membres ne sont pas irréprochables?*
Bazot, E. E., Manuel du Franc-macon, J. Moronval, Paris, 1817, p. 13

CE NE-AR PUTEA ÎNVĂȚA MASONERIA

Starea de Mason

Am folosit acest „ce ne-ar putea învăța” în locul unui hotărât „ce ne învață” pentru că nu toți oamenii sunt la fel, drept care nici masonii nu pot fi decât ca ei. Eu spun că acesta este, probabil, cel mai important lucru pe care l-am învățat de la Masonerie: *demnitatea de a fi Mason.*